

irányadó magazin

Az adonavigator.hu magazinja – VI. évfolyam 5. szám

Ára: 2520 Ft

2017. május

Fejlesztési tartalék

Szerző: Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna

Azt gondolnánk, hogy nincs új a fejlesztési tartalékban. Ebben a magazinban is sokat foglalkoztunk már vele. Talán az lehet új, ha más szemüvegen keresztül elemezzük ennek az előnyeit. Ez a szemüveg most legyen a kiva. Hogy hozhat előnyt egy kiváznak a fejlesztési tartalék, amit a társaságiadó-törvény szabályoz? Sorra vesszük tehát az előnyöket és a hátrányokat, a kockázatokat és a lehetőségeket.

Beruházási döntés

Azt már régóta tudjuk, hogy a társaságiadó-törvény számos kedvezménnyel támogatja a cégek beruházásait. Nemcsak a már megvalósított beszerzésekre vannak kedvezmények, hanem a beruházási döntés is adóelőnyt hozhat.

Igaz, a társasági adóban a fejlesztési tartalék képzésével elsősorban likviditási előnyhöz juthatunk, hiszen az eszköz értékét továbbra is csak egyszer vonhatjuk le az adóalapból (értéksökkenésként már nem), azért azt gondolom, ez is sokat jelent.

Persze amikor adócsökkentés van, akkor még adóelőny is van. Azért, mert a 10%-os társasági adó alatt vonjuk le az adóalapból a fejlesztési tartalék összegét, míg ha ezt nem tennénk, akkor a 9%-os tao hatálya alatt tudnánk az értékcsökkenést érvényesíteni.

Az egyik tanácsom tehát az, hogy ha még nem zártuk le a tavalyi évet, és van kilátásban a következő 4 évben beruházás, akkor képezzünk fejlesztési tartalékot, jól járhatunk vele.

Áttérés a kivára

Korábbi lapszámokban is írtunk már róla, hogy ha áttérünk a kivára, akkor a társasági adó szempontjából megszűnő adóalanyok vagyunk, így az utolsó bevallásban fejlesztési tartalékot nem képezhetünk. Ebben persze volt sok bizonytalanság, talán még a NAV tájékoztatói osztálya sem volt mindig egyforma véleményen, szerintem a kérdésre a törvényben egyértelmű válasz van:

A tao-törvény 16. § (1) bekezdése szerint a 7. § (1) bekezdésének c) és f) pontjában foglaltakat nem lehet alkalmazni végelszámolás,

TARTALOM

Fejlesztési tartalék **1. oldal**

Mi minősül sajtó személygépkocsinak? **4. oldal**

Ingatlanul rendelkező társaság **6. oldal**

2016. évi zárás – részeselek értékelése a gyakorlatban **8. oldal**

Pénztárgép, még mindig **11. oldal**

Magánszemélyek által nyújtott kölcsönhöz kapcsolódó elszámolások **12. oldal**

Esettanulmány a fuvarozás témaköréből **14. oldal**

Gyorsított leírás a taóban **15. oldal**

A fizetés nélküli szabadságok **16. oldal**

Válasz-adó **18. oldal**

Albérlet támogatása adómentesen **20. oldal**

Nyilatkozat mobilitáscélú lakhatási támogatás igénybeviteléhez a <cégnév> számára **22. oldal**

Ízelítő az Irányadó magazin következő számából **23. oldal**

Figyelmesen olvastál? **24. oldal**

felszámolás kezdő napját megelőző nappal lezáruló adóévben és a végelszámolás időszaka alatt, vagy – ha az adózó végelszámolás, felszámolás nélkül szűnik meg jogutód nélkül – utolsó adóévében.

A fejlesztési tartalékról a 7. § (1) bekezdés f) pontja rendelkezik, tehát helyben vagyunk. A cég – a tao szempontjából – jogutód nélkül megszűnik, de nem végelszámolás vagy felszámolás alapján. Viszont a mondat utolsó fordulata szerint ekkor sem lehet alkalmazni a fejlesztési tartalék szabályát az utolsó adóévben.

Ha egy cég év közben tér át a kivára, akkor a 2016-os éve még nem az utolsó, hanem az a tört időszak az utolsó, ami a kivába lépés előtt van most, 2017-ben.

Akkor a 2016-ra még az 1629-es bevallást kell beadni, míg a 2017-es tört időszakra az 1771-es bevallást.

Lehetne úgy is fogalmazni, hogy ha egy időszakra 29-es bevallással kell elszámolni, akkor lehet fejlesztési tartalék, ha pedig a 71-es bevallással, akkor nem lehet.

Fel nem használt fejlesztési tartalék

Azt már tudjuk, hogy az utolsó időszakban nem lehet képezni, de azért még a korábbi időszakokból lehet fel nem használt fejlesztési tartalék. Hiszen még nem biztos, hogy letelt a 4 év.

Ha ezen 4 éves időintervallumban valamikor belépünk a kivába, akkor sem kell az utolsó bevallásban az erre jutó adót rendezni. Lehet továbbvinni a döntést, és teljesíteni kell a 4 éves határidőt.

Ez egyébként egy nem olyan rossz lehetőség, hiszen a tisztán taós cégek az adóalapjuknál csak egyszer tudják az eszköz értékét levonni. Ezt már írtam, hiszen az értékcsökkenéssel korrigálni kell.

Ha a taós időszakban egyszer levontuk, majd a kiva időszaka alatt valószínűleg meg a beruházást, akkor megnyerjük a teljes társasági adót.

Miért is?

Mert a beruházási döntéskor csökkentettük a tao-alapot. A tényleges beruházáskor pedig csökkentjük az adózás előtti eredményünket, és miután a kivát majd csak azután a nyereség után kell megfizetni, amit osztalékként jóváhagyunk, így a számvitelben érvényesített értékcsökkenés realizálódik az adóban is.

Természetesen hasonló a matek akkor is, ha egy régebbi fejlesztési tartalékból még a tao ideje alatt megtörtént a beruházás, de az értékcsökkenés elszámolása folyamatos.

Ha még nem zártuk le a tavalyi évet, és van kilátásban a következő 4 évben beruházás, akkor képezzünk fejlesztési tartalékot.

Lejárt fejlesztési tartalék

Előfordulhat, hogy a pillanatnyi adóelőnyért képezzük a fejlesztési tartalékot, de még nem vagyunk biztosak abban, hogy mire fogjuk ezt költeni. „Biztos lesz majd valamire szükségünk” – gondoljuk ezt abban a pillanatban, amikor a könyvelőnk számszerűsítette az adóelőnyt.

Aztán feledésbe merül a dolog, és végül a 4 éves időintervallum is lejár.

Ekkor a korábban meg nem fizetett adót kell megfizetni, mégpedig késedelmi pótlékkal együtt. Igaz ez akkor is, ha ekkor még mindig tao-alanyok vagyunk, és akkor is, ha már átléptünk a kivába.

Igen, a kivaalanyiság alatt is az a szabály, hogy a 4 év lejártá után 30 napon belül késedelmi pótlékkal növelten meg kell fizetni a társasági adót, és a tárgyévi kivabevallás 04-01-es lapján be kell vallani.

Példa

Kicsit visszakanyarodva a társasági adós időszakra, tisztázzuk az értékcsökkenés elszámolásának rendjét. 2016. évben az eredménytartalék terhére 1,5 millió Ft-os fejlesztési tartalékot képzünk. 2017. 05. 31-én megvalósítjuk a beruházást, melynek beszerzési ára 2 millió Ft. Az eszköz maradványértéke 500 ezer Ft, használati ideje 3 év (számviteli politikában meghatározottak szerint). A társaságiadó-törvény szerint 33%-os értékcsökkenést számolhatunk el.

Az adóalap-módosító tételek a következők (adatok ezer forintban):

Év	2016	2017*	2018	2019	2020	Állományból kivezetéskor
SZT szerinti (növelő)		290	495	495	220	500
AT szerinti (csökkentő)	1500	387	113	0	0	0

* $2\ 000\ 000 \times 0,33 / 365 \times 214 = 386\ 959$ (kerekítve 387 E Ft)

$(2\ 000\ 000 - 500\ 000) \times 0,33 / 365 \times 214 = 290\ 219$ (kerekítve 290 E Ft)

Fontos, hogy ha időközben megszületik a kivábra lépésről a döntés, akkor megszűnik az adóalap-korrekció, így elérhetjük azt, hogy az eszközt az időszak elején már levontuk a tao alapjából, de a számviteli értéksökkenésből még van hátralevő rész.

Kettős könyvvitel

A könyvelési tételeket tekintve nincs különbség, hogy tao- vagy kivaalanyok vagyunk. Azért mégis tisztáznám, mert tapasztaltam már ez ügyben érdekes megoldásokat.

Fejlesztési tartalék képzése: (év végén vagy a mérlegkészítés fordulónapján)

T 413. Eredménytartalék – K 414. Lekötött tartalék

Fejlesztési tartalék feloldása (a következő négy év bármelyikében), amikor az eszközvásárlás megtörténik (de legkésőbb annak az évnek a végén):

Beruházás: T 161. Beruházás, 466 Áfa – K 454. Szállító

Fejlesztési tartalék feloldása: T 414. Lekötött tartalék – K 413. Eredménytartalék

A fejlesztési tartalék feloldása tehát a beruházás évében, a beruházás beszerzési árán történik meg, és nem az elszámolt értéksökkenéssel arányosan kell visszavezetni. (Lehet, hogy ez a megoldás még eszedbe sem jutott, de akkor nyugodj meg. Nem is lenne helyes megoldás. Csak azért írtam le, mert már láttam ilyet.)

Még néhány fontos tény a témából

Az egyik az önellenőrzés kérdése.

Gyakori hiba, hogy a társaságiadó-bevallásban megtörténik a lekötött tartalék miatti adóalap-csökkentés, de a beszámolóban elfelejtjük az eredménytartalékból a lekötött tartalékba átvzetni.

A hiba javítása sajnos csak egyféleképpen tehető meg: a társaságiadó-bevallásban önellenőrizni kell az adóalap-számítás módját, és az adóalap-csökkentő tételekből ki kell venni a fejlesztési tartalékot. A beszámoló ismételt közzététele nem lehet megoldás, már csak azért sem, mert ilyenre nincs lehetőség.

Korábbi években egy NAV-ellenőrzés alkalmával azzal kifogásolta meg a fejlesztési tartalék képzését az ellenőr, hogy az nem lett decemberben lekönyvelve. Bebizonyította, hogy a cég tulajdonosa a beruházási döntését csak a következő év májusában hozta meg, és azt nem lehet visszakönyvelni decemberre.

Az ügy egészen a legfelsőbb igazságszolgáltatási szintig ment a fellebbezések során, melyben végül kimondták, hogy jogszerű a beruházási döntés meghozatala a beszámoló elkészítés időszakában. Ezt a pert tehát a NAV elvesztette, mert a Legfelsőbb Bíróság szerint az adóév számviteli lezárását az adóév utolsó napjára vonatkozóan elkészített beszámoló elfogadása jelenti, és az adózó a beszámoló elkészítésekor és elfogadásakor kerül abba a helyzetbe, hogy világos és egyértelmű képet kapjon vállalkozásának gazdasági és pénzügyi helyzetéről.

De ha már NAV-os gyakorlat, akkor még egy érdekesség. Volt már olyan ellenőr, aki a fejlesztési tartalék képzéséhez kérte a tulajdonosi határozatot, amiben a tagok a beruházási szándékukat foglalták írásba. Nem tudom, hogy te szoktál-e minden esetben taggyűlési határozatot kapni a beruházási döntésről, ad absurdum szoktál-e ilyen bizonylatot „gyártani”... Sok ellenőrzés fejeződött be úgy, hogy ezt nem hiányolták, de mindig vannak kivételek.

És persze az is igaz, hogy minden gazdasági eseményről bizonylatot kell kiállítani.

Mi minősül saját személygépkocsinak?

Szerző: Ágostonné Tusnádi Márta

Milyen költségtérítést lehet kifizetni a magánszemély személygépkocsija után? A kérdés az, hogy melyiknek mi az adójogi következménye.

Kezdjük az alapoknál

Az Sza-törvény 3. számú mellékletének IV. 1. pont rendelkezése szerint a saját gépkocsira vonatkozó költségelszámolás szempontjából sajátjának minősül adott magánszemély

- tulajdonában (saját nevén) lévő,
- általa zárt végű pénzügyi lízingbe vett,
- a házastársa tulajdonában lévő (a házastárs nevén van),
- a házastársa által zárt végű pénzügyi lízingbe vett személygépkocsi.

Ezt természetesen igazolni kell, és erre kizárólag a kötelező gépjárműfelelősség-biztosítás befizetéséről szóló szelvény alkalmas. Ezért a kifizetőnek ennek másolatát be kell kérnie a magánszemélytől.

A költség elszámolása

A saját gépkocsi költségeit csak a hivatali üzleti utazás érdekében lehet elszámolni. A költségtérítés a kifizető döntése alapján történik, azaz nem kötelező, hanem választható. A költség elszámolása a futásteljesítmény alapján kétféleképpen történhet: útnyilvántartással és kiküldetési rendelvény kitöltésével.

Az útnyilvántartás alapján fizetett költségtérítés

Ebben az esetben a magánszemély által vezetett útnyilvántartásból az üzleti utazásra jutó útszakaszra elszámolhatók az üzemanyag- és egyéb költségek.

- Üzemanyagköltség: a 60/1992. (IV. 1.) KR által meghatározott fogyasztási norma szerinti üzemanyag-mennyiség, a megtett kilométer és a NAV által a honlapon közzétett üzemanyagár szorzata.
- Egyéb költségek: a magánszemély nyilatkozata alapján a 15 Ft/km általános norma költség vagy a ténylegesen felmerülő költségek.

A magánszemély ezen nyilatkozata a teljes adóévre és valamennyi személygépkocsira egyaránt vonatkozik. Amennyiben a magánszemély a tételes költségelszámolást választja (pl. javítás, fenntartás, úthasználat, parkolás stb. elszámolása), azokból csak a hivatali út arányában számolhat el költséget a kifizető. A tételes költségelszámolás követke-

ménye, hogy a magánszemélynél beáll a cégautóadó-fizetési kötelezettség a költségelszámolást követő hónap első napjától.

Az útnyilvántartáson kívül további bizonylatolási kötelezettség, hogy rögzíteni kell az üzemi célú futás (hivatali út) kezdő és záró kilométeróra-állását.

Az útnyilvántartáson kívül további bizonylatolási kötelezettség, hogy rögzíteni kell az üzemi célú futás (hivatali út) kezdő és záró kilométeróra-állását.

Kiküldetési rendelvény alapján fizetett költségtérítés

Kiküldetésnek minősül a munkáltató által elrendelt hivatali, üzleti utazás, amely a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében merül fel. De kiküldetésnek minősül a lakóhelytől az ügyfélhez történő utazás is, ami gyakori például az ügynökök, szervizelők, fuvarozók esetében. A kiküldetéstől élesen el kell különíteni a munkába járást, de erről később lesz szó.

A kiküldetéshez minden esetben kiállítja a kifizető a kiküldetési rendelvényt, melynek első példánya a kiküldőé, a második példány pedig a magánszemélyé.

A kiküldetési rendelvény adattartalmát az Sza tv. 3. § 83. pontja részletezi, mely szerint tartalmazza

- a magánszemély nevét, adóazonosító jelét,
- a gépjármű gyártmányát, típusát, rendszámát,
- a hivatali-üzleti utazás célját, időtartamát, útvonalát, futásteljesítményét,
- az utazás költségtérítését, élelmezési költségtérítést,
- a költségtérítés számításához szükséges adatokat (üzemanyag-fogyasztási norma, üzemanyagár).

Aláírások: a kiküldő aláírásával igazolja az utazás elrendelését, az igazoló igazolja a teljesítést, a kiküldött pedig azt, hogy átvette a költségtérítés összegét.

A fentiekén kívül itt is előírás az üzemi célú futás kezdő és záró kilométeróra-állás feljegyzése.

A kiküldetési rendelvény kitöltésével fizetett költségtérítés esetén a magánszemély részére adómentesen adható

- az üzemanyagköltség: a személygépkocsi normafogyasztása, a NAV által közzétett üzemanyagár, valamint a kiküldetési rendelvényben feltüntetett kilométer szorzatösszege, továbbá
- egyéb költségek a magánszemély – egész adóévére vonatkozó – nyilatkozata alapján a 15 Ft/km általános normaköltség, az úthasználati díj és a kiküldetéssel kapcsolatos költségek.

Mivel itt a kifizető elrendeli a hivatali utazást, így a magánszemélynek bevételként nem kell figyelembe venni az utazásra kapott összeget a jogszabályi plafon összegéig. Ez a plafon a fenti üzemanyagköltség (szorzatösszeg), illetve a 15 Ft/km átlány. Eddig a mértékig cégautóadót sem kell fizetnie a magánszemélynek.

Az itt megadott plafon felett viszont a magánszemély döntése alapján vagy munkabéreként, vagy önálló tevékenységként a tételes költségelszámolás alkalmazásával adózik a magánszemély. Elszámolható természetesen a kiküldetési rendelvényen feltüntetett egyéb költség is (pl. szállás, parkolás, autópálya-használat – a hivatali út arányában) akkor is, ha azt a magánszemély a helyszínen fizette és akkor is, ha a kifizető utalással egyenlítette ki a számlát.

Saját gépkocsi

További kritérium az Sza tv. 3. számú mellékletének II/6. pontja szerint, hogy a magánszemélynél igazolás nélkül elszámolható költség csak „saját gépkocsi” használat elszámolásából keletkezhet. Azaz a kiküldetésnél figyelembe kell venni, hogy kinek a nevében van az autó, és csak akkor lehet kiküldeni magánszemélyt „saját autóval”, ha neki vagy házastársának van autója, illetve ő vagy házastársa zárt végű pénzügyi lízingbe veszi.

Ha nincs saját autója a magánszemélynek...

Mivel kiküldetési rendelvényben csak a magánszemély saját gépkocsiját lehet feltüntetni, így például a testvér vagy szülő autójával kizárólag útnyilvántartás vezetésével tud a kifizető költségtérítést nyújtani a magánszemélynek. Ennek keretében ugyanúgy fizethető az üzemanyagköltség és egyéb költségek, ahogy az útnyilvántartásnál részleteztem. Viszont, ha a magánszemélynek (testvér, szülő) egyéb bevétele is keletkezik (pl. bérleti díj), akkor az azt jelenti, hogy a kifizető költséget számol el. Költségelszámolás esetén pedig ismét bejön a cégautóadó-fizetési kötelezettség. De kinél?

Cégautóadót mindig a személyautó tulajdonosa fizeti (külföldi rendszám esetén az, aki költséget számol el). A kifizetőnek nyilatkoznia kell a költségelszámolásról a magánszemély felé, és így a magánszemély lesz

a cégautóadó-fizetésre kötelezett. Tehát, ha a munkavállaló a testvére autóját használja hivatali útra és ezért csak a NAV üzemanyagárral és normafogyasztással számított kilométerre jutó +15 Ft/km pénzügyi összeget kapja, akkor nem kell cégautóadót fizetni. Ha ezenkívül kap bérleti díjat is, akkor a kifizető költségelszámolását követő hónapra a magánszemélynek cégautóadó-fizetési kötelezettsége keletkezik. A költségelszámolás szempontjából érdemes szem előtt tartani, hogy nem számol el költséget a katas társaság és a bevételi nyilvántartást vezető evás társaság, valamint az egyéni vállalkozók közül azok az adózási formák, ahol nem kell nyilvántartani a költségeket (pl. kata, eva, átalányadózó), valamint a mezőgazdasági őstermelő. Azaz ők fizethetnek bérleti díjat a dolgozójuknak cégautóadó-kötelezettség nélkül akkor is, ha a dolgozó testvére autóját használja hivatali utazásra és útnyilvántartással dokumentálja.

Munkába járás

A lakóhelyről, tartózkodási helyről a munkahelyre, a székhelyre vagy telephelyre történő bejárás minősül munkába járásnak. A dolgozó nyilatkozata alapján kell eldönteni, hogy ő az állandó lakóhelyéről vagy egyéb tartózkodási helyről jár munkába. Amennyiben a dolgozó hamis nyilatkozatot tesz (pl. azt állítja, hogy Szegedről Budapestre jár mindennap dolgozni), és ez bizonyítható (mert az élettársával lakást bérelnek Budapesten), akkor a munkáltató jogosult megtagadni a munkába járás költségtérítését.

A 39/2010. (II. 26.) KR felsorolja azon eseteket, amikor a munkába járásra költségtérítést ad a kifizető dolgozójának:

- Nincs közösségi közlekedés (lakóhely és munkavégzés helye között).
- Munkarend miatt a közösségi közlekedés csak hosszú várakozással vehető igénybe.
- Mozgáskorlátozottság, súlyos fogyatékoság.
- Bölcsődés, 10 év alatti köznevelési intézetbe járó tanuló gyermek esetén kérhető.

A munkáltató dönthet úgy is, hogy csoportos személyszállítást biztosít dolgozói részére.

A költségtérítés mértéke: 9 Ft/km, ami kötelezően jár (adómentesen), de a kifizető döntése alapján 15 Ft/km is adható (szintén adómentesen).

Számvetési elszámolás

A fentiekben bemutatott költségtérítéseket a személyi jellegű egyéb kifizetések között kell költségként elszámolni. A nyilvántartásoknak összhangban kell lennie a hiteles, valós adatokkal (például tankolás, parkolás bizonylatai stb.). A cikkben részletezett valamennyi bizonylatra általános megőrzési idő vonatkozik, azaz őrizgetjük azokat elévülésig.

Ingatlanul rendelkező társaság

Szerző: Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna

Sokszor találkozom azzal, hogy az ingatlanvagyonnal rendelkező társaság kifejezésre minden cég érintett, akinek ingatlana van. Érdemes tehát már a definícióval kezdeni. És utána tisztázni, hogy ilyen cég felvásárlása esetén mikor kell az üzletrész után illetéket fizetni és mikor nem. Ez a kérdés is volt már porondon, a 2017. év viszont itt hozott változást, melyet egy csavaros példán keresztül illusztrálnék.

Kezdjünk az elmélettel

A cégek üzletrészeinek adásvételéhez kapcsolódó illetékkötelezettség régi história, de a mai napig is fejtörést szokott okozni, mivel nem a normál működéssel járó gazdasági eseményről van szó, másrészt hiába illetékben jelentkező kötelezettség, gyakorlatilag önadózással működik (bejelentés alapján megy kiszabás).

Nézzük röviden az elméletet. Az üzletrész vásárlása csak akkor keletkeztet illetékfizetési kötelezettséget, ha

- olyan cég üzletrészéről van szó, melyben az eszközök között található ingatlanok értéke a teljes eszközoldal legalább 75%-át kiteszi (ezt nevezzük ingatlanvagyonnal rendelkező cégnek), ÉS
- az üzletrész szerzője saját maga legalább 75%-os tulajdonrészt szerez, VAGY
- az üzletrész szerzőjének és annak házastársa, bejegyzett élettársa, gyermeke, szülője tulajdonrésze együttesen eléri vagy meghaladja az összes vagyoni betét 75%-át, VAGY
- az üzletrész szerzője, házastársa, bejegyzett élettársa, gyermeke, szülője többségi tulajdonában álló gazdálkodó szervezet tulajdonrésze együttesen eléri vagy meghaladja az összes vagyoni betét 75%-át, VAGY
- az üzletrész szerzője, házastársa, bejegyzett élettársa, gyermeke, szülője és/vagy többségi tulajdonában álló gazdálkodó szervezet tulajdonrésze és/vagy az előbbiekkal kapcsolt vállalkozási viszonyban lévő személy (gazdálkodó szervezet és magánszemély is) tulajdonrésze együttesen eléri vagy meghaladja az összes vagyoni betét 75%-át.

Változás 2017-től

2017. évtől az utolsó feltételrendszer változott akként, hogy csak a kapcsolt vállalkozásban lévő gazdálkodó szervezet tulajdonrészével kellett számolni, a magánszeméllyel nem.

Fontos, hogy nem a pótlólagos vagyonszerzésnek kell elérni a 75%-os tulajdonrész szintjét, hanem az ügyletet követő állapotban kell megvizsgálni, hogy elérte az üzletrész szerzője ezt a szintet.

Ennyi bevezető után vegyünk két ravasz, bár kétségtelenül életszerű példát.

Fontos, hogy nem a pótlólagos vagyonszerzésnek kell elérni a 75%-os tulajdonrész szintjét, hanem az ügyletet követő állapotban kell vizsgálni.

Példa 1.

Egy ingatlanvagyonnal rendelkező társaságot a következő tulajdonosi kör venné meg:

- X cég, melyben AB és CD magánszemélyek 50-50%-os részesedéssel rendelkeznek
- CD magánszemély 30%-os részesedéssel

A példához fontos még tudni, hogy AB és CD sógorok.

A megoldáshoz azt kell vizsgálni, hogy CD magánszemély és X cég kapcsolt vállalkozások-e.

A sógorok nem közeli hozzátartozók, tehát azt kell megnézni, hogy CD magánszemélynek X cégben mekkora hatalma van. Ha nincs egyedüli teljhatalma, tehát az 50-50%-os tulajdonviszonyhoz igazodik a befolyása, akkor nem kapcsolt cégek. Mivel így nincs meg sem az önálló, sem az együttes 75%-os tulajdonrész, ezért nem lesz illetékfizetési kötelezettség.

Példa 2.

Egy ingatlanvagyonnal rendelkező társaságot a következő tulajdonosi kör venné meg:

- X cég, melyben AB és CD magánszemélyek 50-50%-os részesedéssel rendelkeznek
- EF magánszemély 30%-os részesedéssel

Hozzá tartozói viszonyok:

- AB és EF testvérek
- CD és EF házastársak
- AB és CD sógorok

Első lépésben meg kell vizsgálni, hogy a cégben lévő tulajdonosi szerkezethez igazodik-e a befolyás is. Ha igen, akkor itt sem tudom kimondani, hogy kapcsolt vállalkozásokról van szó, mivel nem számíthatom egybe a házastársi és a testvéri viszonyból eredő tulajdonrészeket (tehát ebben az esetben sincs illetékfizetési kötelezettség).

Ez utóbbi megállapítás a lényeges, és nemcsak illeték, hanem

egyébként a kapcsolt vállalkozási viszony megállapítása szempontjából is.

Javaslatok

1. Ingatlan átsorolásának áfabeli következménye. Azt a kérdést érdemes boncolgatni, hogy ha egy cég vásárol vagy épít egy ingatlant, de nem tudja eladni, ezért bérbeadja. Ha időközben mégis eladná, akkor hogyan számolódik az áfa. Az áfa 136. §-a, illetve 11. §-a vonatkozó szabályainak alkalmazását kell érteni. Egy konkrét példa.
2. Fuvarozó cégek és az egyszerűsített foglalkoztatás alkalmazása. Mennyire szabad itt az egyszerűsített foglalkoztatásban gondolkodni? Hogyan kell alkalmazni a 60 eurós szabályt?
3. Kataalany 2016. évben kibocsátott, de 2017. évben kiegyenlített számlája. Hogyan kell azt a tételt a kata, illetve az alanyi adómentesség szempontjából figyelembe venni? Azt a tudatot kell erősíteni, hogy a kata és az áfa nem mozog együtt.
4. A kettős adós egyezményekben szerepel egy olyan szabály, hogy munkaviszony esetén, ha bármely 12 hónapban teljesül az, hogy 183. napnál többet tartózkodik a munkavégzés helye szerinti államban, akkor ott adózik. A „bármely 12 hónapban” szabály alkalmazását gyakorlati példa illusztrálná. Nem egyszerű mutatóvány.

És akkor még egyszer, ismétlésképpen

Nem minden társaság „ingatlanvagyonnal rendelkező társaság”, amelynek a könyveiben szerepel ingatlan. Az illetékkötelezettséghez a vagyon jelentős részét az ingatlanoknak kell kitennie.

Egész pontosan akkor nevezünk egy céget ingatlanvagyonnal rendelkező társaságnak, ha a rendelkezésére álló utolsó beszámolóban a mérlegben kimutatott eszközök mérleg szerinti értékének összegéből (azaz a mérlegfőösszegeből) a belföldön fekvő ingatlanok mérleg szerinti értéke 75 százaléknál több.

Tartozik még ehhez egy NAV-os bejelentés is. Ehhez a „VBBA” nyomtatvány használandó, már évszám nélküli verzióban. (Bár az adatlap használata nem kötelező, de ajánlott.)

Az adatlap a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaságban fennálló vagyoni betét visszerthes jogcímen történt megszerzése esetén a vagyonszerzés illetékkiszabásra történő bejelentésére szolgál.

2016. évi zárás – részesedések értékelése a gyakorlatban

Szerző: Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna

Különösen aktuális téma a részesedések értékelése, ha csak a legutóbbi – 2017. márciusi perben ismertté vált – Tesco-könyvelési botrányhoz, fiktív eredmény kimutatásához kapcsolódó bírságokra gondolunk (129 millió font büntetés és 85 millió font kártérítési kötelezettség a részvényesek felé).

Jellemző hazai gyakorlat, hogy a könyvelő a részesedések év végi értékelését azzal „dokumentálja”, hogy a társaság vezetése szerint nincs szükség értékvesztés elszámolására. Különösen a kisebb társaságoknál – ahol nem jellemző a könyvvizsgálói kötelezettség – tapasztaljuk az alábbi hibás megoldásokat. (Számos esetben ugyanakkor a könyvvizsgálók sem kontrollálják kellő alaposággal az értékvesztés-elszámolási kötelezettség teljesítését.)

Fiktív az eredmény

Fiktív eredményt tartalmaz a tulajdonos társaság éves beszámolója, amennyiben nem számolják el a részesedésekre a szükséges értékvesztést, pedig annak 3 feltétele egyidejűleg fennáll:

- részesedés könyv szerinti értéke meghaladja a – felhalmozott kamattal csökkentett – piaci értékét,
- a különbség jelentős nagyságrendű (a számviteli politikában rögzített „jelentős” mértékkel mérve),
- a különbség tartósan fennáll (1 év óta fennáll vagy végleges, illetve nincs remény a folyamat visszafordulására, pl. felszámolás indult).

A részesedéseket, legyenek befektetési vagy forgatási célúak, a mérleg fordulónapjával értékelni kell.

Az elszámolás időpontja ugyan a mérleg fordulónapja, de a piaci érték meghatározását a mérlegkészítéskor ismert információk alapján kell elvégezni.

Az értékelést megelőző múltbeli időszak tapasztalati adatai és az értékelést követő, jól előrejelezhető jövőbeli időszak becsült adatai alapján szükséges elvégezni, amelyeket minden esetben bizonylatokkal kell alátámasztani. Jellemzően ehhez az szükséges, hogy a tulajdonos társaság rendelkezzen a befektetést élvező társaságnak a taggyűlés által elfogadott beszámolójával.

Ezzel kapcsolatban érdemes megemlíteni a Kúria döntéséről szóló tájékoztatót a Kfv.I.35.638/2015/6. számú ügyben:

„A teljesség elvére és a megbízható és valós összkép követelményének érvényesülésére hivatkozva kifejtette, hogy az adózónak mind-

Felértékelhető a befektetési célú részesedés, ha annak mérlegkészítéskor ismert piaci értéke tartósan és jelentős mértékben meghaladja annak bekerülési értékét, könyv szerinti értékét.

azon gazdasági eseményeket be kell mutatnia mérlegében, amelyek az eszközök és a források értékének alakulására befolyással bírnak, így a mérlegkészítés időpontjáig felmerülő valamennyi, a részesedés értékének alakulására kiható tény, körülményt számba kell venni. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a mérleg fordulónapjára vonatkoztatva kell az értékvesztés tényét dokumentálni, így a felperesnek az értékvesztés elszámolását az adott évi fordulónapokra vonatkoztatott adatokkal kellett alátámasztani. (A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15. (2), (8) bekezdés, 54. § (1), (2) bekezdése.)”

A fentieket lefordítva ez azt jelenti, hogy az információ megszerzésének a mérlegkészítésig, de az értékvesztésre okot adó körülménynek a fordulónapig kell megtörténnie!

A jelentős nagyságrendet a számviteli politikában célszerű a könyv szerinti érték (esetleg eredmény) %-ában meghatározni, amely mérték legyen védhető, tehát ne legyen túl magas (maximum 20%), de alacsony sem. Elfogadható az abszolút összegről való döntés is, de a számvitel politika évente történő módosítását okozhatja a könyvekben szereplő részesedések értékének/arányának jelentős változása.

Tartósság megítélésénél nem lehet kizárólag az egyéves szabályra hivatkozni, amennyiben a különbözet véglegesnek minősül (pl. a tulajdonolt társaságról a felszámoló nyilatkozik, hogy elvesztette a vagyonát).

Piaci érték meghatározása

Nem veszik figyelembe az Szt. 54. § (2) előírásait a tulajdoni részesedések piaci értékének meghatározásakor, illetve nem dokumentálják számviteli politikájukban a választásukat az alábbi lehetőségek közül:

- a gazdasági társaság tartós piaci megítélését, a piaci megítélés tendenciáját, a befektetés (felhalmozott) osztalékkal csökkentett tőzsdei, tőzsdén kívüli árfolyamát, annak tartós tendenciáját,
- a megszűnő gazdasági társaságnál a várhatóan megtérülő összeget,
- a gazdasági társaság saját tőkéjéből a befektetésre jutó részt, külföldi pénzürtékre szóló befektetés esetén a 60. § szerinti, az üzleti év mérlegfordulónapjára vonatkozó választott devizaárfolyamon átszámított forintértéken.

A kkv-k jellemzően nem rendelkeznek a piaci érték megállapításához tőzsdei vagy tőzsdén kívüli piaci árakkal, így esetükben az utóbbi két módszerből szükséges választani. Túlnyomórészt a részesedésre jutó saját tőke alakulásából kell kiindulni, amennyiben folyamatosan működő társaság értékelését végzik. Amennyiben viszont speciális céghelyzetben van a társaság, azaz csődeljárással, felszámolási eljárással, illetve végelszámolással érintett, akkor azt kell minősíteni, hogy várhatóan megtérül-e a befektetés értéke.

Részesedések könyv szerinti értéke általában nem azonos a tagjegyzék szerinti törzsbetét névértékével

Gyakori hiba, hogy az értékvesztés számításánál nem a tulajdonos társaság könyveiben szereplő értékből indulnak ki, hanem csupán azt vizsgálják, hogy a befektetést élvező társaság saját tőke/jegyzett tőke aránya csökkent-e, illetve elvesztette-e a saját tőkéjét.

Mivel az értékpapírokat a bekerülési értéken kell felvenni a könyvekbe, így annak összege a bekerülés módjától függően

lehet a vételár, a létesítő okirat/közgyűlés szerinti érték, a cse-reszerződés/megállapodás szerinti érték, a vagyonfelosztási javaslat szerinti érték, valamint a piaci érték (pl. térítés nélküli átadásnál).

Az előző cikkemben leírtakra emlékeztetve az ázsioz tőkeemelésnél a befektető cégnél a részesedés értéke a teljes tulajdonolt cég részére rendelkezésre bocsátott tőke (jegyzett tőke és tőketartalék) értékével növekszik. (Figyelem, a teljes tőkeérték átadását a jegyzett tőkeemeléshez szükséges kapcsolni. Ügyelni kell viszont arra, hogy a tulajdonosnál az ilyen befektetés értékvesztésének elszámolásához az adott évben tao-alapnövelési kötelezettség is társulhat.)

Amennyiben a részesedés könyv szerinti értéke tartósan és jelentős mértékben meghaladja a részesedés mérlegkészítéskor ismert piaci értékét, akkor az értékpapír könyv szerinti értékét csökkenteni kell a piaci értékre, a két érték közötti különbözetet értékvesztésként el kell számolni.

Értékvesztés visszairása

Ha az értékvesztés elszámolásának feltételei már nem állnak fenn – a részesedés mérlegkészítéskori piaci értéke tartósan és jelentős összeggel nagyobb a könyv szerinti értéknél –, akkor a korábban elszámolt értékvesztés kivezetendő, a pénzügyi műveletek ráfordításainak csökkentésével.

Figyelem, amennyiben a különbözet meghaladja a nyilvántartott értékvesztés összegét, akkor a számvitel politika szerinti döntés alapján választható a piaci értéken történő értékelés is!

Értékhelyesbítés lehetősége

Felértékelhető a befektetési célú részesedés, ha annak mérlegkészítéskor ismert piaci értéke tartósan és jelentős mértékben meghaladja annak bekerülési értékét, könyv szerinti értékét.

Utóbbi időben több sajáttőke-problémás társaságnál is felmerül a részesedések felértékelésének igénye. Ugyanakkor nem tartják be annak szigorú számvitel szabályait:

- csak a mérleg fordulónapján választható (döntés szükséges a számvitel politikában ennek alkalmazásáról), továbbá
- csak a befektetési célú, tulajdoni részesedést jelentő értékpapíroknál érvényesíthető,

- amennyiben tartósan és jelentős mértékben meghaladja annak bekerülési értékét (könyv szerinti értékét).

Ezt a különbözetet a mérlegben a befektetett eszközökön belül az értékhelyesbítés és a saját tőkén belüli értékelési tartalék tartalmazza. Amennyiben az értékhelyesbítés feltételei már nem teljesülnek, vagy a részesedés kivezetésre kerül, úgy nem szabad elfeledkezni a kapcsolódó értékhelyesbítés és értékelési tartalék megszüntetéséről.

Könyvelési tételek

Értékvesztés könyvelése:

T 87. Részesedések, értékpapírok, bankbetétek értékvesztése és visszairása

K 179/379. Részesedések/Értékpapírok értékvesztése és visszairása

Értékvesztés visszairásának elszámolása:

T 179/379. Részesedések/Értékpapírok értékvesztése és visszairása

K 87. Részesedések, értékpapírok, bankbetétek értékvesztése és visszairása

Értékhelyesbítés elszámolása a számviteli politika szerinti választás évében:

T 17. Befektetési célú részesedések értékhelyesbítése
– K 414. Értékelési tartalék

Értékhelyesbítés következő évi módosítása (kötelező)

Előző évi értékhelyesbítés növelése (amennyiben a részesedésre meghatározott értékhelyesbítés összege jelentősen meghaladja az előző üzleti év mérlegfordulónapján kimutatott értékhelyesbítés összegét)

T 17. Befektetési célú részesedések értékhelyesbítése
– K 414. Értékelési tartalék

Előző évi értékhelyesbítés csökkentése

Amennyiben a részesedésre meghatározott értékhelyesbítés összege jelentősen alacsonyabb az előző üzleti év mérlegfordulónapján kimutatott értékhelyesbítés összegénél.

A részesedés könyvekből történő kivezetésekor az egyedi eszköz-höz kapcsolódó, elkülönítetten nyilvántartott értékhelyesbítést is ki kell vezetni az értékelési tartalékkal szemben.

T 414. Értékelési tartalék –

K 17. Befektetési célú részesedések értékhelyesbítése

Pénztárgép, még mindig

Szerző: Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna

Az év eleji irányváltást követően még elég nagy a bizonytalanság. Van néhány kisebb fejlemény (piacosok, plázások, vendéglátósok, faházások), különösen a kitelepülő szezonnra tekintettel egy-két dolgot tisztába lehet tenni.

Ismétlésül az új kötelezettek

A pénztárgép használatára kötelezettek körében bekövetkezett gyökeres változásról korábbi számunkban már beszámoltunk. A kereskedelmi tevékenységet folytatók körében az egyetlen biztos pont az maradt, hogy amely tevékenység a TEÁOR 47.8 alá tartozik, ahhoz a tevékenység végzéséhez nem kell pénztárgép.

Azt továbbra is ki lehet jelenteni, hogy az említett TEÁOR alá tartozik a piacokon standról, sátorból értékesítő zöldséges, gyümölcsös, virágárus, ruhaárus, könyvárus stb. Az alkalmi vásárokon (falunap, fesztivál stb.) történő értékesítés szintén ide sorolandó, ha az értékesítés standról, sátorból vagy akár fabódéból történik. Tehát az említett árusok nem kötelezettek továbbra sem pénztárgép használatára.

Alkalmi értékesítés: piacon vagy plázában?

Viszont a különféle plázákban alkalmi jelleggel megjelenő standokról történő értékesítésre nem ez a TEÁOR-szám az irányadó, hanem az értékesített terméknek megfelelő bolti kiskereskedelemhez kell besorolni. És ez azt is jelenti, hogy ezeknek az értékesítőknek kellene a pénztárgép.

A különféle plázákban alkalmi jelleggel megjelenő standokról történő értékesítésre nem ez a 47.8-as TEÁOR-szám az irányadó.

Ez a kör nagyon változatos: gravírozók, mobiltelefonartozék-értékesítők, valamilyen gyógyhatású szert értékesítők stb. Sok közöttük az olyan, aki csak néhány termékképeséget árul, de ez nem jelenti azt, hogy nekik nem kellene a pénztárgép.

Piaci kereskedelem

Az eddig leírtakból következően még egy esetet ki kell emelni. A piacon lévő boltok esetén a pénztárgép eddig is követelmény volt.

Viszont a piacokon is lehet látni olyan árust, aki nem sátorból és nem is állandó épületből értékesít (vasváz + üvegfal vagy rendes kőfal), hanem fabódéból, vasváz + OSB-lapokból összeállított bódéból értékesít.

Ennek a körnek kellene a pénztárgép, de a legnagyobb bizonytalanság, hogy nem tudunk éles határt húzni, hiszen a „bolt” fogalmát a TEÁOR-jegyzék nem adja meg, és más jogszabályra sem hivatkozik.

Csak kíváncsiságból beírtam a google-ba, hogy „bolt fogalma”. És valóban. Nem csak törvényi helyet nem találtam, még valami használható megfogalmazást sem.

A kereskedelemről szóló törvényben bukkantam az „üzlet” fogalmára. Gondoltam, ez talán jó lesz. Íme:

„Szilárd térelemekkel körülhatárolt, talajjal egybeépített vagy ahhoz rögzített, tartós használatra készült, rendszeresen (állandóan vagy ideiglenes jelleggel) nyitva tartó értékesítő hely.”

Magánszemély által nyújtott kölcsönhöz kapcsolódó elszámolások

Szerző: Kardos Barbara

Mikro- és kisvállalkozásoknál gyakran felmerülő probléma az átmeneti likviditási problémák kezelésének igénye. Fontos, hogy esetükben is (hasonlóan az alaposan adminisztrált nagyokhoz) mindig szerződés, megállapodás alapján járjon el a tag, aki a kölcsönt nyújtja, és annak megfelelően könyveljen a könyvelő.

Mi is az a tagi kölcsön?

Hogyan kell elszámolni a vállalkozás tagja által a likviditási problémák áthidalására vagy a beruházások finanszírozására a vállalkozásnak adott kölcsönt? Kell-e adóznia az adózott pénzből adott kölcsön után kapott kamat miatt a magánszemélynek? Mi történik, ha a vállalkozás nem tudja visszafizetni az összeget és a tag elengedi azt?

A vállalkozás tagja által nyújtott kölcsön a gazdasági társaság számviteli elszámolása szempontjából kötelezettségnek minősül, amely lehet hosszú vagy rövid lejáratú kötelezettség a kölcsön lejáratától függően.

A besorolást minden esetben fordulónapon kell eldönteni, figyelembe véve, hogy az azt követő üzleti évben lesz-e esedékes részlet. A fordulónapot követő üzleti évben esedékessé váló törlesztőrészletet a Rövid lejáratú kötelezettségek közé kell átsorolni.

A tag által nyújtott kölcsön könyvelése a pénztárvétel időpontjában, ha a kölcsön lejáratá egy éven túli vagy egy éven belüli:

T 381. Pénztár

K 441. Hosszú lejáratra kapott kölcsönök

K 451. Rövid lejáratú kölcsönök

Kapcsolódó tétel: A hosszú lejáratú tagi kölcsönök közül a mérlegkészítés során át lehet vezetni a következő évben esedékes

törlesztőrészletek összegeit a rövid lejáratú tagi kölcsönök közé, és a mérlegben a rövid lejáratú kötelezettségek csoportban kell szerepeltetni (könyvelése nem kötelező):

T 441. Hosszú lejáratra kapott kölcsönök

K 451. Rövid lejáratú kölcsönök

Tagi kölcsön kamatának elszámolása, ha a kölcsön célja egy tárgyeszköz-beszerzés finanszírozása (Üzembe helyezésig terjedő időszaktot terhelő kamat elszámolása)

T 161. Befejezetlen beruházás

K 479. Egyéb rövid lejáratú kötelezettség

Ha a vállalkozás tárgyi eszköz beszerzéséhez vette igénybe a tagi kölcsönt, akkor a tárgyi eszköz üzembe helyezéséig felmerült kamat növeli az eszköz beszerzési értékét.

A kamat elszámolása

A gazdasági társaság csak azon tagi kölcsönök kamatát számolhatja el ténylegesen ráfordításként, melyeket a vállalkozási tevékenység érdekében vett igénybe. Ellenkező esetben nem a vállalkozás érdekében történő ráfordításnak minősül (bár a főkönyvi nyilvántartásban ráfordításként kerül elszámolásra) és a társasági és osztalékadóról szóló törvény szerint adóalap-növelő korrekciós tételt jelent.

Ha a vállalkozás tárgyi eszköz beszerzéséhez vette igénybe a tagi kölcsönt, akkor a tárgyi eszköz üzembe helyezéséig felmerült kamat növeli az eszköz beszerzési értékét, és így a kamat majd az értékcsökkenés keretében kerül elszámolásra költségként a tárgyi eszköz várható élettartama alatt.

A tagi kölcsön után fizetett kamat a gazdasági társaságnál pénzügyi műveletek ráfordításaként kerül elszámolásra (abban az esetben, ha nem része a bekerülési értéknek) az adózás előtti eredménynek is a része, azaz csökkenti azt.

Amennyiben a vállalkozás a kölcsönszerződésben a fizetendő kamat mértékében, esetleg annak konkrét összegében is megállapodott, akkor annak kifizetése esetén a Tao-törvény 8. § (1) bekezdés j) pontját is figyelembe kell vennie.

A hivatkozott jogszabályhely előírása szerint az adóévben ráfordításként, vagy eszköz bekerülési érték részeként elszámolt kamat a saját tőke (jegyzett tőke, tőketartalék, eredménytartalék, lekötött tartalék) háromszorosát meghaladó kötelezettségrésze jutó arányos része a társasági adó alapját növeli.

Magánszemély adókötelezettsége

A vállalkozás tagjai csak adózott pénzből adnak kölcsönt a vállalkozásnak. Ezért a magánszemély által nyújtott tagi kölcsön, illetve annak visszafizetése a kölcsönt nyújtó magánszemélynél nem keletkeztet adókötelezettséget.

A tagi kölcsön tőkerésze törlesztésének elszámolása pénzügyi rendezéskor:

- T 441. Hosszú lejáratra kapott kölcsönök
- T 451. Rövid lejáratú kölcsönök
- K 381. Pénztár

A kölcsön kamatmértékét az írásban kötött kölcsönszerződés kell, hogy tartalmazza. A Ptk. alapján a felek megállapodhatnak úgy, hogy kamatmentesen vagy kedvezményes kamatozás mellett kötik meg a kölcsönügyletet (Ptk. 6:388. §).

A tagi kölcsön után fizetett kamat megítélése az Sza 65. § (1) bekezdése szempontjából nem minősül kamatjövedelemnek.

A vállalkozás által a tagi kölcsön után fizetett kamat nem számít kamatjövedelemnek, az összevont jövedelem részeként egyéb jövedelemnek minősül.

Az egyéb jövedelemnek minősülő kamat utáni adót a kifizetőnek kell megállapítania és levonnia a kamatfizetés időpontjában. A tagi kölcsön után fizetett kamat összegét a magánszemélynek a kifizetőtől kapott igazolás alapján a tárgyévi adóbevallásban egyéb jövedelemként kell szerepeltetnie.

A jövedelem besorolásának megfelelően, ha a kölcsön nyújtója biztosított, szociális hozzájárulási adót és egyéni nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot is fizetni kell. Ha nem biztosított, akkor 22% ehót kell fizetni a kifizetett kamat után.

Tagi kölcsön kamatának elszámolása, a személyi jövedelemadó-törvény szerint adóköteles kifizetés (479). Egyéb rövid lejáratú kötelezettség az az összeg, ami a finanszírozott tárgyi eszköz üzembe helyezéséig terjedő időszakra már elszámolásra került).

T 873. Magánszemély részére fizetendő kamatok

T 479. Egyéb rövid lejáratú kötelezettség
K 381. Pénztár

K 462. Személyi jövedelemadó elszámolása

A jövedelem besorolásának megfelelően, ha a kölcsön nyújtója biztosított, akkor szociális hozzájárulási adót és egyéni nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot is fizetni kell. Ha nem biztosított, akkor ehót kell fizetni a kamat után.

Tagi kölcsön kamatának elszámolása, ha az esedékesség időpontjában nem került kifizetésre:

T 873. Magánszemély részére fizetendő kamatok

K 479. Egyéb rövid lejáratú kötelezettség

Tagi kölcsön kamatának elszámolása, az utolsó esedékesség és a fordulónap közötti időszakra időarányosan:

T 873. Magánszemély részére fizetendő kamatok

K 482. Passzív időbeli elhatárolások

Ha elengedésre kerül

Abban az esetben, ha a társaság tagjai lemondanak a vállalkozással szembeni kölcsönkövetelésükről, akkor az elengedett tagi kölcsön egyéb bevételként kerül elszámolásra.

Az egyéb bevételként elszámolt összeg, ha azt az adózott eredmény felosztásakor a tulajdosok nem vonják ki a vállalkozásból, akkor az növeli a tárgyidőszak adózás előtti eredményét. Ezen összeg bekerül az adózott eredménybe az év végi zárlat során, majd annak átvezetések az eredménytartalékba.

Tagi kölcsön elengedésének elszámolása, ha a tagi kölcsön a rövid vagy a hosszú lejáratú kötelezettségek között szerepel:

T 451. Rövid lejáratú kölcsönök

T 441. Hosszú lejáratra kapott kölcsönök
K 969. Egyéb bevételek

A magánszemély által elengedett tagi kölcsön kapcsán felmerülő vagyonszerzési illeték (18%):

T 53. Egyéb szolgáltatások költsége
K 479. Egyéb rövid lejáratú kötelezettség

A gazdálkodó szervezetek közötti követeléselegettség illetékmentes, azonban a tao szerint a kapcsolt vállalkozással szembeni követelés elengedése adóalap-növelő tétel.

A teljeskörűség érdekében még megemlítendő, hogy az elengedett tagi kölcsön összege az adósnál a tao-alap megállapítása során nem adóalap-módosító tétel.

Lehetőség van a tagi kölcsön (elismert követelés) apportálására is, mellyel a 2017. márciusi számban részletesen foglalkozik A tőkeemelés hajrájában című cikk.

Esettanulmány a fuvarozás témaköréből

Szerző: Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna

Körbejárunk egy konkrét esetet egy fuvarszervezéssel foglalkozó magyar cég szemszögéből. Mert a fuvarszervezőnek is lehet külföldi alvállalkozója, még a belföldi fuvarra is. De vajon ilyenkor mi az áfeszabály? Vajon a külföldi adóalanytól kapott számla is mentes? Esetleg olyan szolgáltatás, ami után fizetendő és levonható adó is keletkezik? Elmélyülünk az áfatörvény részleteiben.

Egy konkrét eset paraméterei

Fuvarszervezéssel foglalkozó magyar cég.

A fuvar belföldi (magyar) adóalany rendelte meg, de alvállalkozóval teljesített.

Az alvállalkozó, aki ezt végezte, 3. országbeli adóalany, a számlát tőle (szerb fuvarozó vállalat) fogja kapni. (Tehát maga a fuvarozás termékimportot valósít meg.)

A helyes eljárás

Sokszor visszatérő kérdésről van szó. A határon átnyúló szolgáltatások kezelése alapesetben sem könnyű, a harmadik országon átnyúló fuvar pedig különösen megnehezíti a megítélést.

A szituáció úgy néz ki, hogy egy magyar cég egy szintén magyar fuvarszervező cégtől megrendel egy olyan fuvar, aminek az útvonala Szerbia–Magyarország. A fuvarszervező cég pedig egy szerb adóalany fuvarost bíz meg a fuvar tényleges teljesítésével.

Két helyen kell az áfakötelezettséggel foglalkozni: a magyar fuvarszervező cég és a szerb fuvarozó cég közötti, illetve a két magyar cég közötti ügyletet kell vizsgálni.

Kezdjük az utóbbival. Fuvarozásról van szó, a teljesítési hely elbírálása egyszerű, a megrendelő adóalany szerinti ország, azaz belföld. Ha belföld a teljesítési hely, akkor főszabály szerint 27% az áfa. DE itt jön be az áfatörvény 93. § (2) bekezdésében foglaltak vizsgálata, azaz, ha úgy valósít meg importot a fuvar, hogy a szabadforgalomba helyezésről szóló határozat ennek a fuvarnak az összegével is számol (becsüli az összeget), akkor az ügylet adómentes. Az adómentesség itt levonási joggal párosul, azaz a fuvarszervező cégnek az adólevonási jogát ez az adómentes számla nem csorbítja. Az adómentesség alkalmazásához természetesen a számlát kibocsá-

*A fizetés nélküli szabadság igénybevétele
a munkavállalónak írásban, legalább tizenöt
nappal előre be kell jelentenie a munkáltató felé.*

tó fuvarszervező cégnek rendelkeznie kell az említett határozattal (legalább egy másolattal).

A szerb fuvarozó szolgáltatása teljesítési helyét szintén a megrendelő országa szerint kell elbírálni, azaz Magyarország lesz ebben az esetben is. A szerb fuvarozó idehaza nem adóalany, tehát áfatartalom nélkül fogja a számlát kiállítani. A fuvarszervező cégnek kell a kapcsolódó adókötelezettséget rendezni, hasonlóan, mintha fordított adózásról lenne szó. Főszabály szerint neki kellene a 27% áfát megfizetni, de a fent leírt adómentességi szabály itt is bejátszhat. Azaz, ha van határozat (vagy másolat) a fuvarszervező birtokában, és a határozatból kiolvasható a fuvardíj áfaalapban történő figyelembevétele, akkor az adómentességi szabály jön be. Fordított adózásnál ez úgy néz ki, hogy csak az adómentes szolgáltatás igénybevétele kell a bevallásban az érdemi sorok között jelezni (1765-ös bevalláson 01-01-es lap 17. sor).

A leírtak tükrében felmerülhet a kérdés, hogy mi van akkor, ha az adómentességet alkalmazni kívánó adóalanynál, azaz jelen esetben a fuvarszervező cégnél nincs meg a határozat, vagy megvan ugyan, de a határozatban nincs fuvardíj felszámítva. Ilyen esetben az ügylet adókötelesnek tekintendő (akár egyenes adózást, akár fordított adózást alkalmaznak), még akkor is, ha esetleg így kétszeresen lesz az áfa felszámítva. Egyébként ez azért nem lesz nagy gond, mert az így megállapított adó is levonható, tehát az áfa nem vész el.

Gyorsított leírás a taóban

Szerző: Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna

A vállalkozók egyértelmű célja az, hogy az eredmény valós legyen, de minél kevesebb adófizetés mellett, akkor ehhez meg kell nézni a taóban a gyorsított leírások lehetőségét.

Az egyik legkézenfekvőbb, és a számvittel is egyező a kis értékű eszközök leírása.

Azonnali értékcsökkenés

A vállalkozó dönthet arról, hogy a 100 ezer forint egyedi beszerzési, előállítási érték alatti tárgyi eszközök bekerülési értékét a használatbavételkor egy összegben értékcsökkenési leírásként számolja el, vagy a várható hasznos élettartam alatt terv szerinti értékcsökkenési leírás elszámolásával csökkenti azok bekerülési értékét.

Ha az egy összegben történő leírás mellett döntöttünk, akkor célszerű, ha az ebbe a körbe tartozó tárgyi eszközök beszerzését a beruházási számlán elkülönítetten mutatjuk ki. De innen vezessük át a tárgyi eszközök közé, és az 1-es számlaosztályból számoljuk el az értékcsökkenését. Hiszen ez is eszköz. Ez is a leltárban van, még ha nulla értéken is.

Könyörgök, kerüljük azt a megoldást, hogy a pénztárból rögtön az 57-es számlára könyvelünk!

Persze, ha az eszköz ár/érték arányának megfelelően feltételezhető, hogy az eszköz nem szolgálja éven túl a vállalkozás tevékenységét, akkor azt ne tárgyi eszközként, hanem anyagköltséggént számoljuk el.

Számviteli leírás

A beruházásoknál sok más esetben tényleg adóelőnyhöz segít a társaságiadó-törvény. Ez ugye az egyik olyan terület, amelyet adókedvezményekkel, lehetőségekkel támogatnak, hiszen egy beruházás könnyen árbevétel-növekményt, foglalkoztatásbővülést hozhat, ami hosszabb távon adóbevételeket jelent a költségvetésnek.

Tehát van lehetőség bőven.

Azoknál az eszközöknél, amelyek legfeljebb 200 000 forint bekerülési értékűek, valamint a tao szerint 33 százalékos kulcs alá tartoznak, a számvitelről szóló törvény szerint megállapított terv szerinti értékcsökkenés érvényesíthető.

Például vásárolunk egy 150 ezer forint értékű tárgyi eszközt, akkor ezt már az egységű értékcsökkenés szabálya szerint nem számolhatjuk el, hiszen több mint 100 ezer forintos. Meg kellene tehát határozni, hogy a 2. számú melléklet szerint hány százalékos értékcsökkenéssel írható le. Viszont ha a számvitelben a várható használati idő alapján ennél magasabb arányú leírást alkalmazunk, akkor azt az adórendszerben is alkalmazhatjuk. Így egy 150 ezer forintos gépet, amit 2 évnyi használati időre tervezünk, annak az értékét az adóalapból is levonhatjuk az 50%-os leírási kulccsal.

A „bátrabb” adózók ezt úgy alkalmazzák, hogy a számviteli törvény szerinti écs-t a lehető leggyorsabbra tervezik. Itt annak kell megfelelni, hogy az eszköz éven túl szolgálja a vállalkozás tevékenységét, tehát azt a beszerzéskor 367 napra tervezik – figyelembe véve az esetleges szökőévet. Ekkor a leírási kulcs a naptári évre átszámolva közel 100%, és ezt az adóalapból is levonhatjuk. Természetesen a naptári éven belül a napokra időarányosan kell számolni!!!

Gyorsított leírás

A pozitív adóalapra leginkább kedvező hatással jelentkező lehetőség az 1. számú melléklet 9. pontjában szereplő gyorsított értékcsökkenés.

A következő eszközökre értéktől és használati időtől függetlenül 50%-os értékcsökkenés érvényesíthető:

- a 33 százalékos vagy a 14,5 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök, valamint
- a szellemi termékek, kísérleti fejlesztés aktivált értéke,
- az általános rendeltetésű számítástechnikai gépek, berendezések (HR 8471 vtsz.-ből) esetében.

Elképzeltető tehát, hogy egy milliós értékű tárgyi eszközt várhatóan 7 évig fogunk használni, mégis az adóalapból évi 50%-os leírási kulccsal vonhatjuk le.

A fizetés nélküli szabadságok

Szerző: dr. Kovács Szabolcs

Az alábbiakban a munkavállalókat a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) alapján megillető fizetés nélküli szabadságok szabályainak összefoglalása mellett kitérünk a felek megállapodása alapján igénybe vehető fizetés nélküli szabadságra vonatkozó legfontosabb szabályokra, gyakorlatokra is.

A fizetés nélküli szabadság jellemzői

A fizetés nélküli szabadság tartama alatt a munkavállalónak nem kell teljesítenie rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségét, a munkáltató pedig erre az időszakra mentesül foglalkoztatási és munkabér-fizetési kötelezettsége alól. Tekintettel arra, hogy ezzel a munkaviszonyban a feleket terhelő alapvető kötelezettségek „felfüggesztésre” kerülnek, így ezek az időszakok értelemszerűen fizetett szabadságra sem jogosítanak – a gyermek gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság első hat hónapját kivéve [Mt. 115. § (2) bekezdés d) pont].

Fizetés nélküli szabadságra a munkavállaló a jogszabályban meghatározott esetekben attól függetlenül jogosult, hogy annak igénybevételével a munkáltató egyetért vagy sem. Ilyen esetekben elegendő a munkavállaló egyoldalú nyilatkozata.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felek – közös megegyezéssel – ne állapodhatnak meg abban, hogy a munkavállaló bizonyos időre fizetés nélküli szabadságot vesz igénybe, a törvényben nevesített jogcímeiktől eltérő okból.

A fizetés nélküli szabadságok igénybevétele során a feleknek figyelemmel kell lenniük arra, hogy a munkavállaló biztosítási jogviszonya szünetel annak ideje alatt, kivéve, ha

- a fizetés nélküli szabadság idejére csecsemőgondozási díj, gyermekgondozási díj, gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély vagy gyermeknevelési támogatás kerül folyósításra, vagy
- a fizetés nélküli szabadságot tizenkét évesnél fiatalabb beteg gyermek ápolása címén veszik igénybe,
- azt önkéntes tartalékos katonai szolgálat teljesítése céljából veszik igénybe [1997. évi LXXX. törvény 8. § a) pont].

A szünetelést pedig a munkáltatónak be is kell jelentenie a hatóság felé [2003. évi XCII. törvény 16. § (4) bekezdés].

A fizetés nélküli szabadság igénybevételel a munkavállalónak írásban, legalább tizenöt nappal előre be kell jelentenie a munkáltató felé.

Jogszabály alapján járó fizetés nélküli szabadságok

A munkavállalók az alábbi esetekben jogosultak fizetés nélküli szabadságra:

- gyermek gondozása céljából a gyermek hároméves koráig (Mt. 128. §);
- a gyermek hároméves kora után a gyermek személyes gondozása érdekében, tizedik életéve betöltéséig a gyermekgondozási segély, gyermekgondozást segítő ellátás folyósításának tartama alatt (Mt. 130. §);
- hozzátartozó tartós – előreláthatóan 30 napot meghaladó – személyes ápolása esetén legfeljebb 2 évig (Mt. 131. §);
- a tényleges önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés tartamára (Mt. 132. §).

A gyermek gondozása érdekében igénybe vett szabadságokat mindenképpen meg kell különböztetnünk az anyát megillető, huszonnégy hét egybefüggő szülési szabadságtól, amelyből – ellentétben a fizetés nélküli szabadsággal – köteles is a munkavállaló legalább két hetet igénybe venni [Mt. 127. § (1) bekezdés]. A kétféle szabadságra mind munkajogi, mind társadalombiztosítási szabályok tekintetében eltérő rendelkezések vonatkoznak. Az alábbiakban – tekintettel a terjedelmi korlátokra – kizárólag a fizetés nélküli szabadságokra vonatkozó szabályokkal foglalkozunk.

Figyelemmel kell lenni továbbá arra, hogy a munkáltató minden esetben különböztesse meg a fizetés nélküli szabadságokat a jellemzően azok tartama alatt igénybe vett társadalombiztosítási ellátásoktól (pl. gyés, gyed). A munkajogi szabályok ugyanis esetenként attól függetlenül alkalmazandóak, hogy a munkavállaló milyen társadalombiztosítási ellátásokra jogosult.

Így például a gyermek gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság (Mt. 128. § és 130. §) tartama felmondási tilalommal jár a munkáltató számára, amely az Mt. 128. §-a szerinti szabadság esetén attól független, hogy a munkavállaló egyébként jogosult-e ezen időszak alatt bármilyen társadalombiztosítási ellátásra vagy sem [Mt. 65. § (3) bekezdés c) pont]. Ugyanakkor az Mt. 130. §-a szerinti fizetés nélküli szabadság esetén éppen fordított a helyzet, hiszen annak igénybevételi feltétele a társadalombiztosítási ellátásra jogosultság.

A fizetés nélküli szabadság igénybevételét a munkavállalónak írásban, legalább tizenöt nappal előre be kell jelentenie a munkáltató felé. A munkáltató természetesen ettől eltérően elfogadhat rövidebb előzetes bejelentést is, és így eltérhet a munkavállaló javára a vonatkozó szabálytól, de a munkavállaló döntését nem vitathatja. Azaz, amennyiben az igénybevétel jogszabályi feltételei fennállnak, a munkavállalótól a fizetés nélküli szabadság nem tagadható meg.

Ugyanez vonatkozik a munkavállaló újbóli munkába állására is. Főszabály szerint a munkavállaló fizetés nélküli szabadsága az általa választott időpontban, de legkorábban a szabadság megszüntetésére irányuló jognyilatkozat közlésétől számított harmincadik napon szűnik meg [Mt. 133. § (1)-(2) bekezdés].

A fentiekől eltérően az önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés tartamára igénybe vett fizetés nélküli szabadságra a fenti bejelentési szabályokat nem kell alkalmazni, ilyen esetben annak tartama minden esetben a szolgálatteljesítéshez igazodik [Mt. 133. § (3) bekezdés].

A munkavállaló nyilatkozatának hiányában, a törvény erejénél fogva is megszűnhet a fizetés nélküli szabadság, ha az igénybevétel feltételei már nem állnak fenn.

Fizetés nélküli szabadság a felek megállapodása alapján

A felek megállapodásán alapuló fizetés nélküli szabadságokkal összefüggésben tételes szabályokat nem találunk az Mt.-ben, ez azonban nem jelenti azt, hogy a felek teljes mértékben „szabad kezet kapnák”.

„nak”. Ezekre a megállapodásokra is alkalmazni kell ugyanis a Munka törvénykönyve alapvető szintű rendelkezéseit. Így például a joggal való visszaélés tilalmát [Mt. 7. § (1) bekezdés].

A bírósági gyakorlatban ezzel összefüggésben egyértelműen kimondja, hogy a fizetés nélküli szabadsággal a munkáltató például nem kerülheti meg az állásidő-fizetési kötelezettségét, fizetés nélküli szabadságra „küldve” a munkavállalókat az esetleges leállások idejére, ha azokra egyébként szabadságot már nem tud kiadni.

A jogkövető magatartás igazolása a legegyszerűbben azzal valószínűsíthető meg, ha a megállapodásokon alapuló fizetés nélküli szabadságok esetén a felek – írásba foglalt – megállapodásban rögzítik a szabadság igénybevételére okot adó körülményeket (pl. házfelújítás, hosszabb tartamú külföldi tartózkodás stb.).

A megállapodás tartalmára nézve tételes szabály nincsen, de tekintettel arra, hogy ezekre a fizetés nélküli szabadságokra az Mt. 133. § hatálya nem terjed ki, célszerű rögzíteni az alábbiakat:

- a fizetés nélküli szabadság tartamát (elsősorban naptárilag, ennek hiányában más alkalmas módon);
- amennyiben a szabadság tartama naptárilag nem állapítható meg, úgy az újbóli munkába lépést megelőző munkavállalói értesítési kötelezettséget (annak érdekében, hogy a munkáltató is „számolhasson” a munkavállalóval);
- a naptárilag nem meghatározható szabadság leghosszabb tartamát, elkerülendő egy akár évtizedes függő jogi helyzet fennállását.

Válasz-adó

Magazinunk állandó rovatában olyan kérdésekre válaszolunk, melyek mint gyakran ismételt kérdések térnek vissza. Bár a rovatban konkrét kérdésre konkrét választ olvashatsz, az ügyfeleidnél felmerült hasonló eseteknél hasznos lehet.

Van egy ekhós munkaviszonyos dolgozónk. Minimálbér után vonjuk tőle rendszeren a járulékot és a minimálbér fölötti rész ekhózik.

Januári bérszámfejtéssel el kell számolnunk neki 1 havi felmentési időre jutó bért, szabadságmegváltást, mert a munkaviszonya megszűnik február 28-án.

Ebben az esetben mennyi az a rész, ami normál járulékos lesz, 127 500 vagy $2 \times 127 500$?

Az ekho szerinti közteljesítést a magánszemély akkor választhatja, ha rendelkezik olyan jövedelemmel is, amelyik az általános szabályok szerint adózik.

Véleményem szerint a kérdés adatai alapján a felmondási időre járó bérből is kell egy minimálbérszerű normál (általános szabályok szerinti) járulékfizetés.

Mert itt valójában csak az történik, hogy a munkaviszonya február végén szűnik meg, így a februári időszakra járó bérét

is a kettős szabály szerint kell számfejtetni, még akkor is, ha ezt a bérét most fizetjük ki.

Szeretném kérni segítségedet látványcsapatsport-támogatással kapcsolatban. Egyik cégünk 2016. 12. 16-án elutalta a négy számlára a megadott összegeket (egyéb ráfordításra könyvelve az oda való részt), megkapta az igazolást, hogy 500 E forint adókedvezményre jogosult. Most számítjuk a 2016. évi adót. Hogyan jelenik meg az adókedvezmény a 461-en? Egy kolléga azt mondta, ők mindig úgy csinálják, hogy csak a kedvezménnyel csökkentett összeget írja elő éves adóként, a 29-es bevalláson úgyis látszik a kedvezmény összege. De akkor a 461-en hogyan fog megjelenni? Ha elszámolom az egyéb ráfordításon, akkor kétszeresen járt jól a cég?

A 461-esen úgy jelenik meg a támogatás, hogy adófizetési kötelezettségként csak az adókedvezménnyel csökkentett adót kell könyvelni.

A cégeknek kétféleképpen lehet a társasági adójukból támogatást adni sportra, ebből az egyik megoldás, hogy nálunk ráfordításként elszámolandó a direktben adott támogatás.

És igen, az is igaz, hogy a cég kétszeresen jól jár, hiszen a ráfordításkénti elszámolással csökken az adóalapja, majd az adójából is teljes egészében levonhatja a támogatást.

Arra viszont figyelni kell, hogy a kiegészítő sportfejlesztési támogatás (a négy utalásból az egyik) ráfordításként kerül elszámolásra, de ezt adókedvezményként nem lehet figyelembe venni, és még az adóalap meghatározásánál az adóalap-növelő tételek közé fel kell tüntetni.

További

hasznos válaszokat

szakértői

blogunkban

olvashatsz:

www.iranyadomagazin.hu

Albérlet támogatása adómentesen

Szerző: Fata László

2017. január 1-jétől teljesen új juttatásként jelent meg az adótörvényben a mobilitáscélú lakhatási támogatás. Ez az új adómentes elem egy egészen új feltételrendszer érvényesülése mellett adható.

Támogatás számokban

A mobilitáscélú lakhatási támogatás a munkaviszony létrejöttét követő 5 éven keresztül adható változó mértékben.

Ugyanazon munkáltató által a foglalkoztatás első 24 hónapjában adómentesen a minimálbér 40 százalékáig terjedhet az adómentes juttatás értéke. A foglalkoztatás második 24 hónapjában már kevesebbet adhat a munkáltató adómentesen. A havi érték a minimálbér 25 százaléka lehet, majd még 12 hónapig 15 százalékos támogatás adható adómentesen.

Azoknál, akiknek a munkaviszonya 2017. január 1. előtt jött létre, a munkaviszony kezdetének a juttatás szempontjából 2017. január 1-jét kell tekinteni. Tehát a korábban belépők is a minimálbér 40%-ig kaphatják a támogatást 2017. januártól 24 hónapig.

Juttatás célja

A juttatás célja az, hogy a munkavállalás miatt költöző személyek lakáshelyzetét támogassa. Ez már látható abból is, hogy az új helyre érkezőkor, a munkaviszony létrejöttkor magasabb az adómentesen adható érték, mint a további években.

Ezt a jogalkotói szándékot kívánják erősíteni a további, a távolságra vonatkozó kritériumok.

Adómentes, de vannak feltételek

A támogatás adómentességének feltétele,

hogy a munkavállaló legalább heti 36 óras, határozatlan idejű munkaviszonyban dolgozon a munkáltatónál.

Emellett lényeges szempont még, hogy a munkavállaló állandó lakóhelye és a munkavég-

helyéig, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje nem éri el a 3 órát.

Így, ha a dolgozó a környéken lakással rendelkezik vagy lakást vásárol, akkor elesik az adómentes „albérleti” támogatástól.

A juttatás célja az, hogy a munkavállalás miatt költöző személyek lakáshelyzetét támogassa

zés helye legalább 60 km-re legyen egymástól, vagy a munkavégzés helye és az állandó lakóhelye közötti, naponta, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje a 3 órát meghaladja. A távolságra és az utazási időre vonatkozó feltételek egyikének teljesülése is elegendő, hogy megvalósíthassuk az adómentes juttatást. Persze előfordulhatna, hogy a jó lehetőségen felbuzdulva a munkavállaló hirtelen (valóságban vagy papíron) „távolabb költözik” a munkahelyétől, vagy éppen nem használja a közelben lévő lakását, hogy élhessen az adómentes lehetőséggel.

Ezzel azonban nem szerez jogosultságot a lakhatási támogatásra. A juttatás feltételrendszere szerint nemcsak a munkaviszony idején, hanem a munkaviszony előtti hónapokban is vizsgálni kell a munkavállaló lakásfeltételeit.

Az adómentességhez szükséges lesz, hogy a munkaviszony létrejöttét megelőző 12 hónapban és a támogatás folyósításának idején a dolgozónk ne rendelkezzen lakás tulajdonjogával, haszonélvezeti jogával a munkavégzés helyén, valamint olyan településen, amelynek a munkavégzés helyétől való távolsága nem éri el a 60 km-t, vagy amelytől a munkavégzés

Mindennél fontosabb nyilatkozat

Persze jogos lehet a kérdés, hogy honnan szerezzen minderről tudomást a munkáltató. Hol lakik a dolgozó? Van-e lakástulajdona, haszonélvezete a környéken?

Szerencsére a törvényi környezet erről is rendelkezik. A munkavállaló nyilatkozata alapján kell megállapítanunk az adómentesség feltételeit. Ezért mellékeltem is egy ilyen dokumentumot.

A nyilatkozat bekeretezett részét csak abban az esetben kell kitölteni, ha a juttatás a munkavállaló által bérelt lakásra vonatkozóan kerül megvalósításra (bár ez a leggyakoribb eset, de a következő szakaszban írok még a további lehetőségekről).

Ha a dolgozó bérlő a lakást, akkor az adómentesség feltételei közt szerepel, hogy ha több magánszemély is jogosult az adómentes lakhatási támogatás igénybevételére, akkor azt közülük – döntésük alapján – csak egyikük veheti igénybe kedvező feltételekkel, melyről szintén nyilatkoznak a munkáltatónak. Természetesen mi csak akkor adhatunk adómentesen ilyen juttatást, ha a mi munkavállalónk neve szerepel itt a nyilatkozaton.

Igen! Ilyenkor fel szokott merülni, hogy vajon rájöhet-e könnyen a NAV, hogy többen is igénybe vették ezt az adómentes támogatást. Látni fogjuk, hogy a kötelező munkáltatói adatszolgáltatás miatt érdemes a dolgozók figyelmét felhívni, hogy valós nyilatkozatot adjanak le a munkáltatójuk számára. Sőt! Az is különösen fontos, hogy ha változás történik a nyilatkozat tartalmában, akkor erről is tájékoztassák a juttatót.

Különösen azért érdemes munkavállalói oldalról is odafigyelni erre, mert a személyi jövedelemadóról szóló törvény külön leírja a valótlant, már nem érvényes nyilatkozatból adódó kötelezettségeket.

„Valótlant tartalmazó nyilatkozat esetén vagy a nyilatkozat módosításának elmulasztása esetén az adókötelezettséget a munkaviszonyból származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint kell megállapítani azzal, hogy az adóhatóság határozatában az egyébként a munkáltatót (foglalkoztatót) terhelő közterheket és azok teljesítése elmulasztásának jogkövetkezményeit a magánszemély terhére állapítja meg.”

Tehát, ha a mobilitási célú lakhatási támogatásra vonatkozóan a folyósításkor a dolgozó nyilatkozata nem fedti a valóságot, akkor bizony jövedelemként kell adózni utána. Ráadásul a munkáltató és a munkavállaló közterheit is a magánszemélynek kell megfizetnie.

Ez bizony elég magas adófizetési kötelezettséget jelent, így érdemes elkerülni.

Támogatási lehetőségek

A megvalósítás egyik leggyakoribb módja, hogy a munkavállaló bérel lakást a munkahelye közelében, és a munkáltató részben vagy egészben kifizeti ennek bizonylattal igazolt bérleti díját. Az elszámoláshoz javaslom, hogy az albérleti szerződés másolatát és a havi bérleti díjak kifizetésének bizonylatát használjuk dokumentációként.

A másik lehetőség, hogy közvetlenül a munkáltató bérel a lakást, és ingyenesen vagy kedvezményesen a dolgozó rendelkezésére bocsátja. Ebben az esetben a juttatás értéke a bérelt lakás bizonylattal igazolt havi bérleti díjából a munkavállaló által meg nem térített rész.

Harmadik lehetőségünk, hogy a munkáltató rendelkezik saját lakással, amit ingyen vagy kedvezményesen a dolgozói rendelkezésére bocsát. Ilyen esetben a lakhatás szokásos piaci értéké-

ből a munkavállaló által meg nem térített rész lesz a mobilitási célú lakhatási támogatás értéke.

Mindhárom esetben célszerű az előző oldalon lévő nyilatkozattal kezdeni, és csak utána biztosítani a lakást, fizetni az albérlet költségeit.

Adatszolgáltatás

Utólagos feladat még, hogy a munkáltatónak a juttatás adóévet követő év január 31-ig adatot kell szolgáltatnia az adóhatóság felé a mobilitáscélú lakhatási támogatással kapcsolatosan.

Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell az adómentes támogatásban részesített magánszemélyek nevét, adóazonosító jelét, a munkavállaló által bérelt lakás címét.

Mindenkinek kell adni?

Gyakori kérdés a juttatásokkal kapcsolatban, hogy minden érintett számára meg kell-e nyitnia ezt a munkáltatónak.

A mobilitási célú lakhatási támogatás egy munkáltató döntési jogkörébe tartozó adható juttatás.

Egyrészt tehát nincs törvényi kötelezettség ennek kiadására, másrészt nem kell mindenki számára biztosítani.

Tehát a munkáltató a munkajog és egyenlő bánásmód szabályait figyelembe véve megteheti, hogy minden jogosultnak biztosítja ezt, vagy éppen csoportokat alkot a jogosult munkatársai számára. A csoportalkotás kritériumai közt jó lehet például a munkakör, a felelősségi kör, a képzettség, a cégnél eltöltött idő, a szervezeti egység stb. (és akár ezek kombinációja is).

Fata László – cafeteria-szakértő 2005 óta foglalkozik béren kívüli juttatásokkal. A Cafeteria TREND magazin (www.cafeteriatrend.hu) alapítója, szerkesztője. Eddigi munkája során több mint 70 000 munkavállaló cafeteria-rendszerébe szült bele közvetlenül.

Nyilatkozat mobilitáscélú lakhatási támogatás igénybevételéhez a számára

Munkavállaló neve:

ADÓAZONOSÍTÓ JELE:

Munkaszerződés alapján a heti munkaóra: óra

Munkaviszony kezdete:

A támogatást az alábbi címen található lakáshoz kapcsolódóan kívánom igénybe venni:

..... (lakás pontos címe)

Aláírással nyilatkozom, hogy az állandó lakóhelyem és a munkavégzés helye legalább 60 km-re van egymástól, vagy a munkavégzés helye és az állandó lakóhelyem közötti, naponta, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje a 3 órát meghaladja.

Kijelentem, hogy nem rendelkeztem a munkaviszony létrejöttét megelőző 12 hónapban (2017. I. 1. előtt létrejött munkaviszony esetén 2017. I. 1. előtti 12 hónapban), és nem rendelkezem a támogatás nyújtásának időpontjában lakás tulajdonjogával, haszonélvezeti jogával a munkavégzés helyén, valamint olyan településen, amelynek a munkavégzés helyétől való távolsága nem éri el a 60 km-t, vagy amelytől a munkavégzési helyéig, tömegközlekedési eszközzel történő oda- és visszautazás ideje nem éri el a 3 órát.

Amennyiben a fenti lakást munkavállalóként bérelem, úgy nyilatkozom, hogy (kérem, a megfelelő választ jelölje X-szel)

- A fenti lakás tekintetében nem jogosult több magánszemély az adómentes lakhatási támogatás igénybevételére.
- A fenti lakás tekintetében több magánszemély is jogosult adómentes lakhatási támogatás igénybevételére. Mivel az adómentes támogatást a lakáshoz kapcsolódóan csak egyikünk veheti igénybe, azért a jogosultak döntése alapján a támogatást igénybe vevő személy neve:

.....

Amennyiben a nyilatkozatban közölt adatok nem felelnek meg a valóságnak, úgy ennek minden jogkövetkezménye a nyilatkozót terheli.

Amennyiben a nyilatkozat bármely tartalmi részében az adóév során változás történik, úgy a magánszemély köteles erről a munkáltatót tájékoztatni. Tudomásul veszem, hogy ezen tájékoztatás elmulasztásának minden jogkövetkezménye a magánszemély nyilatkozót terheli.

Tudomásul veszem, hogy valótlan tartalmú nyilatkozat esetén vagy a nyilatkozat módosításának elmulasztása esetén az adókötelezettséget a munkaviszonyból származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint kell megállapítani azzal, hogy az adóhatóság határozatában az egyébként a munkáltatót (foglalkoztatót) terhelő közterheket és azok teljesítése elmulasztásának jogkövetkezményeit a magánszemély terhére állapítja meg.

A nyilatkozat két példányban készül, az egyik példány a magánszemélyt, a másik a munkáltatót illeti.

A felek a nyilatkozatot az elvülési idő lejártáig kötelesek megőrizni.

Kelt:

.....
Munkavállaló

.....
Munkáltató

Ízelítő az Irányadó magazin következő számából

Megjelenik
júniusban

VEZÉRCIKK

Ingatlan átsorolásának áfahatása

Azt a kérdést érdemes boncolgatni, hogy ha egy cég vásárol vagy épít egy ingatlant, de nem tudja eladni, ezért bérbeadja. Ha időközben mégis eladná, akkor vajon hogyan számolódik az áfa? A problémát az áfa 136. §-a, illetve 11. §-a okozza. Megpróbálunk egy konkrét példán keresztül választ találni a kérdésekre.

Hibrid autók adókötelezettsége

Mit válaszoljunk, ha ügyfelünk azt kérdezi tőlünk: ha veszek egy hibrid autót, akkor arra ugye nem kell adókat fizetni? A helyes válasz az, hogy ...az attól függ! Környezetkímélő-e a hibrid?

Fuvarozó cégek és az efo

Vajon mennyire szabad egy fuvarozással foglalkozó cégnek az egyszerűsített foglalkoztatásban gondolkodni? Oké, hogy ha a fuvar csak eseti, és a napok számát tekintve nem lenne gond, de a díjazásban már lehetnek kérdések. Például, hogy hogyan kell alkalmazni a 60 eurós szabályt.

Katások áthúzódó számlái

Ugyan már sokan el is felejtették a 2016-os évet (mármint adózási szempontból), mégis a katásoknál a 2016. évben kibocsátott, de 2017. évben kiegyenlített számla még mindig kérdés. Hogyan kell azt a tételt a kata, illetve az alanyi adómentesség szempontjából figyelembe venni? A lényeg, hogy a kata és az áfa nem mozog együtt.

Minden jog fenntartva! A magazinban közzétett cikkek, információk bárminemű felhasználása csak a kiadó engedélyével lehetséges. A szakmai információkat a legmegbízhatóbb forrásokból merítjük és ellenőrizzük. A legnagyobb gondossággal ellenére felmerülő téves értelmezésekért felelősséget nem vállalunk.

Kiadó:
Adónavigátor Tanácsadó Kft.
6000 Kecskemét, Katona József tér 18.
magazin@adonavigator.hu
Telefon/fax: +36-76/401-037
www.iranyadomagazin.hu
Példányonkénti ára: 2520 Ft
Éves előfizetési ára: 25 200 Ft

Felelős szerkesztő:
Böröczkyné Verebélyi Zsuzsanna

Kiadásért felelős:
Böröczky Zoltán
magazin@adonavigator.hu

Arculatterv: Kreatív Vonalak Kft.
Nyomdai előkészítés: KAtipográfia Kft.
Nyomda: Print 2000 Nyomda Kft.
6000 Kecskemét, Nyomda utca 8.

Figyelmesen olvastál?

Ha a következő 5+1 kérdésre helyesen válaszolsz, akkor gratulálok! Írásainkat figyelmesen elolvastad, és biztos lehetsz benne, hogy azokat a gyakorlatban biztonsággal használni is tudod!

1. Mikor kell a képzett fejlesztési tartalékot visszavezetni az eredménytartalékok közé?

- a) A képzést követő negyedik év utolsó napján.
- b) A beruházás évében, de legkésőbb a képzést követő negyedik év utolsó napján.
- c) A beruházásra elszámolt értékcsökkenéssel arányosan.

2. Az alábbiak közül melyik esetben nem kell a magánszemélynek cégautóadót fizetni?

- a) Ha autójának költségét kizárólag munkába járás kapcsán (kilométerenként 15 Ft erejéig) térítik meg.
- b) Ha az üzleti utakat kiküldetési rendelvényrel számolja el, és az üzemanyagon kívül az arányos tételes költségei kerülnek megtérítésre.
- c) Ha az üzleti utakra útnyilvántartást ad le, és annak alapján a kifizető az üzemanyagárat és kilométerenként 15 forintot térít.

3. Kell-e az üzletrész vásárlása után illetéket fizetni?

- a) Igen, minden esetben.
- b) Csak abban az esetben, ha a vállalkozásban van ingatlan, mert ingatlannal rendelkező társaságnak minősül.
- c) A legalább 75%-nyi tulajdonrész szerzése esetén abban az esetben kell illetéket fizetni, ha a társaság vagyonában legalább 75%-ot képvisel az ingatlan értéke.

4. Kell-e pénztárgép a piacon kereskedő vállalkozóknak?

- a) Nem, a piaci kereskedelemhez sosem kell pénztárgép.
- b) Igen, tartozhat bizonyos termékek kereskedelméhez pénztárgép még a piacon is, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között árulnak.
- c) A piacon csak akkor kell pénztárgép, ha az boltban vagy üzletben történik.

5. Hogyan adózik a magánszemély a nyújtott tagi kölcsönök után kapott kamat után?

- a) A kamatjövedelem egyéb összevonandó jövedelemnek minősül.
- b) A tagi kölcsönök kamata után a magánszemélynek nem kell adózni.
- c) A kapott kamat kamatjövedelemnek minősül, és az elkülönülten adózó jövedelmek között kell leadózni.

+1. Megtagadhatja-e a fizetés nélküli szabadságot a munkáltató?

- a) Igen, az minden esetben a munkáltató döntése, hogy engedélyezi-e.
- b) Igen, de csak a törvényben felsorolt eseteket kivéve. Pl. gyermekszületés, katonai szolgálat esetében kötelező engedélyezni.
- c) Nem, ha a munkavállaló bejelenti igényét, azt a munkáltatónak engedélyezni kell.

Megoldás: 1b, 2a, 3c, 4c, 5a, +1b

Ha a válaszaidban bizonytalan vagy, esetleg nem mindent sikerült eltalálni, bátran lapozz vissza és olvasd el a cikket még egyszer!

Az Irányadó magazinra előfizethetsz és további hasznos információkat olvashatsz:

iranyadomagazin.hu